

III

(Akty przygotowawcze)

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

OPINIA NR 2/2013

(na mocy art. 287 ust. 4 TFUE)

dotycząca zmienionego wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006

(2013/C 267/01)

SPIS TREŚCI

	<i>Punkt</i>	<i>Strona</i>
Uwagi ogólne	1–2	2
Uwagi szczegółowe	3–6	2

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 4, 5 i 17, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 174–178, art. 287 ust. 4 akapit drugi oraz art. 317, 318 i 322,

uwzględniając zmieniony wniosek Komisji z dnia 22 kwietnia 2013 r. ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii, który wpłynął do Trybunału w dniu 3 czerwca 2013 r.,

uwzględniając opinię Trybunału nr 7/2011 dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Trybunału nr 9/2012 dotyczącą wcześniej zmienionego wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Celem zmienionego wniosku Komisji z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności (FS), Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego (EFMR) jest stosowanie w odniesieniu do EFMR systemów zarządzania i kontroli wprowadzonych w ramach polityki spójności zamiast systemów EFRROW, jak określono w pierwotnym wniosku Komisji ⁽⁴⁾.

- 2) W zmienionym wniosku Komisji z dnia 22 kwietnia 2013 r. nie przewidziano wprowadzenia znaczących zmian w systemach zarządzania i kontroli określonych w pierwotnym wniosku. Zamiast tego zaproponowano dostosowanie struktury zarządzania EFMR do struktury zarządzania stosowanej w ramach polityki spójności zamiast EFRROW.
- 3) W opinii nr 7/2011 Trybunał w sposób szczegółowy zajął stanowisko w kwestii wniosków, w tym propozycji dotyczących systemów zarządzania i kontroli, a w opinii nr 9/2012 Trybunał odniósł się do poprzedniego zmienionego wniosku,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

Uwagi ogólne

1. Trybunał pragnie podtrzymać ogólne uwagi zawarte w części 1 opinii nr 7/2011, które nie zostały uwzględnione w zmienionym wniosku Komisji z dnia 22 kwietnia 2013 r., oraz zwrócić szczególną uwagę na pkt 22–37 tej opinii. Punkty te odnoszą się do przewidzianych w rozporządzeniu wspólnych rozwiązań dotyczących zarządzania i kontroli, które zgodnie ze zmienionym wnioskiem miałyby od tej pory obowiązywać również w odniesieniu do EFMR.

2. Ponadto Trybunał odnotowuje, że w zmienionym wniosku Komisji z dnia 22 kwietnia 2013 r. nie zostały uwzględnione szczegółowe zalecenia zawarte w części II opinii nr 7/2011 oraz ogólne uwagi przedstawione w opinii nr 9/2012, jednak należałoby je rozważyć.

Uwagi szczegółowe

3. W punkcie 7 opinii nr 7/2011 Trybunał zauważa, że we wniosku dokonano rozróżnienia pomiędzy przepisami „wspólnymi” (mającymi zastosowanie do wszystkich pięciu funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych (CSF)) i przepisami „ogólnymi” (mającymi zastosowanie jedynie do niektórych z nich: EFRR, EFS i Funduszu Spójności). Prowadzi to do niespójności ram prawnych. Należy zastanowić się, czy nie należałoby ograniczyć rozporządzenia ogólnego do przepisów, które mają zastosowanie do wszystkich pięciu funduszy („wspólne przepisy”), a pozostałe przepisy („przepisy ogólne”) zawrzeć w rozporządzeniach odnoszących się do poszczególnych funduszy.

4. W zmienionym wniosku utworzono natomiast inną kategorię przepisów ogólnych mających zastosowanie do wszystkich funduszy poza EFRROW: część II wniosku ma zastosowanie do wszystkich funduszy CSF; część III ma zastosowanie do EFRR, EFS i Funduszu Spójności; część IV ma w większości zastosowanie do EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR, lecz nie ma zastosowania do EFRROW; niektóre przepisy zawarte w części IV mają natomiast zastosowanie jedynie do EFRR, EFS i Funduszu Spójności.

⁽¹⁾ COM(2013) 246 final z dnia 22 kwietnia 2013 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 47 z 17.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 13 z 16.1.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2011) 615 final z dnia 6 października 2011 r.

5. Art. 117 ust. 4 zmienionego wniosku stanowi, że w przypadku gdy łączna kwota pomocy z EFMR dla programu operacyjnego przekracza 100 000 000 euro, Komisja może zażądać sprawozdania i opinii niezależnego organu audytowego oraz opisu systemu zarządzania i kontroli. Zgodnie z częścią II opinii Trybunału nr 7/2011 Komisja powinna mieć prawo do zażądania tych informacji w odniesieniu do wszystkich programów operacyjnych, niezależnie od kwoty wsparcia UE.

6. Art. 140 ust. 1 zmienionego wniosku stanowi, że w przypadku EFMR operacje, dla których łączne wydatki kwalifikowalne nie przekraczają 50 000 euro, nie podlegają więcej niż jednemu audytowi przeprowadzonemu przez instytucję audytową albo Komisję przed zamknięciem wszystkich odnośnych wydatków na podstawie art. 131. Jak zauważono w części II opinii Trybunału nr 7/2011, nie ma dowodów na to, by operacje, w których wydatki kwalifikowalne wynoszą poniżej 50 000 euro, były mniej narażone na błędy niż pozostałe operacje. Rozporządzenie powinno wyjaśniać, jaki wpływ będą mieć kontrole proporcjonalne na dobór próby przez instytucje audytowe.

Niniejsza opinia została przyjęta przez Trybunał Obrachunkowy na posiedzeniu w Luksemburgu w dniu 18 lipca 2013 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Prezes
